

Lumina Satelor

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe an	Lei 180-
Pe jumătate de an	90-
Pe 1 an	30-
Strânsitate	300-
Peste America pe an	Dolari 2-

Foale pentru popor

Redactată de preotii: I. TRIFA și
G. MAIOR.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Sibiu, strada Avram Iancu Nr. 5

Un număr Lei 3:50

ANUNȚURI

primește admin. din str. Avram Iancu 5.

PREȚUL ANUNȚELOR:

Un sit mărunți 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multeori se dă rabatul cuvent.

„Care ce ne lipsește?...”

dia pastorală de sărbători a I. P. S. Sale mitropolitului Nicolae al Ardealului.

Fără indoială, lumea de astăzi, viața de astăzi, nu este așa cum ar trebui și cum ar putea să fie. Aceasta o recunoști și cei mai răi, dar o simt durește cu deosebire cei mai buni dintre oameni.

Oare ce-i lipsește vieții acesteia din zilele noastre, ca să fie mai bună?

Unii vor crede că banii, alții bogățile, alții legi mai bune etc. Dar adevarul este altul: vieții acestia lii trebuie oameni mai buni, ca și ea să fie mai bună. Este doar împedire că o viață mai bună, poate veni în lumea aceasta numai prin oameni mai buni. Împărația lui Dumnezeu se coboară numai prin Iisus Hristos Dumnezeu. Unde această lipsesc, acolo întârzie și se arată și viață mai bună. Nici când n'a fost nevoie așa de mare ca astăzi, să răsune cu putere în auzul tuturor oamenilor îndemnul pe care l-a adresat sf. apostol Pavel către Efeseni: „Lepădați voi... pe omul cel vechi, care se strică după poftele înselătorii... și vă îmbrăcați în omul cel nou, care după Dumnezeu s'a zidit

întru dreptate și întru sfințenie aderătorul d".

Căci, ce folos de inventiuni mari, dacă oamenii le întrebunțează ca să se ucidă unii pe alții, cum s'a întampnat în crâncenul război prin care am trecut? Ce folosesc așezămintele cele mai deșăvârșite, dacă ele sunt rău conduse? Ce folosesc legile cele mai bune, dacă ele nu sunt aplicate ori chiar sunt calcate în picioare de oameni răi? Ce folosesc dacă ei ca să mai luminoasă și mai frumoasă, dacă tu îți petreci viața la cărciumă?

O viață mai bună poate să se sălăsuiască în lume — și în fața noastră — numai prin oameni mai buni. Dacă ar fi să cuprind într-o vorbă tot ceea ce îndoresc eu neamului meu și fării mele, să înlăță către Mântuitorul acesta rugăciune: Doamne, trimite neamului meu și fării mele, din sistemele darurilor Tale, o revărsare de duh nou și sfântitor în toate sufletele celor o granajă până la cealaltă a ei, ca să-l primească și să trăiască împreună cu el.

Anul nou la Sibiu.

Anul nou e prilej de multă bucurie pentru toată lumea. Toți se bucură, că a trecut un an, pe care mai des îl socotim rău, în nădejdea, că cel ce vine va fi mai bun. Toți își strâng mâinile și și doresc tot binele. Nu sunt uități nici cei mai mari.

Așa a fost și la Sibiu.

In catedrala ortodoxă au venit la sfânta liturghie toți ofițerii mari din Sibiu, dl prefect, dl primar al municipiului și reprezentanții tuturor autorităților sibiene, și cu toții au ascultat apoi doxologia, servită de I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, incunjurat de mulți preoți. S'a mulțumit lui Dumnezeu pentru toate cele ce ni le-a dat și s'a cerut să poarte grije cu milostivire de toți și de toate și în anul ce vine.

A urmat defilarea armatei în fața catedralei.

Toată lumea s'a întrebat apoi spre reședința I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae pentru a-i ura un nou fericit. I-a adus urări de bine corpul VII de armată, dl prefect în numele guvernului și al județului, dl primar al municipiului, părinte consilier mitropolitan Dr. Bologa în numele clerului și poporului. La toate a răspuns cu pilditoare povele I. P. S. Sa, dorind tuturor un an bun și fericit. După aceasta toată lumea de față sărutându-i mâna pe rând, s'a depărtat. Reprezentanții autorităților s'au dus apoi la prefectura, în același scop.

După datină, dela I. P. S. Sa se adresau cu felicitări P. S. Sale Vicarului. P. S. Sa fiind însă suferind, lumea i-a trimis urări de bine pe altă cale.

Ce ne va aduce anul 1930.

Vestita celitoare în stele, doamna Fraya din Paris a fost întrebată de o gazetă mare de acolo, dacă anul 1930 va aduce bine ori rău mai mult. Doamna a răspuns, că anul 1930 e un an care cere dela toți multă bătăie de cap [sforțări intelectuale] și iuțălu în toate, agerime. Nocruș orb, care până acum a făcut așa ca peste noapte bogățani mari, și-au închis cărările și și-a încheiat pe-o vreme umbrelul; totușt lumea trebuie să se apuce de muncă încordată și să fie cu ochii în patru la tot ce face, altcum dă de rău. Franța va trece prin grele încercări gospodărești [de avere], dar va ieși bîruiosă și cea dință în treițările Europei. Tinerimea ei va fi deșteaptă și cinsită, și îi va face mare cinstă anul acesta. Dar circulația [trenuri, automobile, automobile etc.] va aduce zile de zi tot mai multe primejdii. Neliniștea și îngrijorarea vor crește pretutindeni din pricina, că viața se va scumpi mereu, iar mijloace de traiu nu vor prezăfi, neavând cui vinde. Se prevede și în 1930 multe falimente de fabrici și bânci. Căsnicii se vor înfînta multe, dar nu traiește; se vor desface repede. Femeile vor căpăta drept de

vot. Franța va perde și doi-trei oameni mari. Aviația va lua avânt rar.

In Europa și Asia întâmplări neașteptate vor turbura în mai multe rânduri guvernele unor țări și le vor răsturna. In Răsărit [în Asia] va izbucni poate deodată și cu multă putere război mare. Pe sfârșitul iernii va veni frig pe neașteptate și după el gripă. Cu un cuvânt, spune d-na Fraya, anul care vine cere fiecăruia să fie ager în toate de vrea să fie bine de el; vine și bine, dar vine și rău, atât doar, că suferințele sunt tot de durată scurtă [trece repede și ele].

Un găcelor neamț spune, că anul care vine poate fi numit un an norocos, cu toate neajunsurile ce le va aduce.

Adevărul? Cine va trăi îl va vedea. La 31 Decembrie 1930 se numără bobocii. Un lucru însă stă: Anii și lunile și zilele, cum spune sf. ap. Pavel, Dumnezeu le-a lăsat întru Să stăpânește, — și nu e datoria noastră să le ispiti cu găciri în stele, ci „să căutăm împăratia lui Dumnezeu și dreptatea Lui și atunci toate celelalte ni se vor adauge nouă” [Matei 6, 33].

In jurul crizei agricole

ceeace am spus noi se adeverește: în străinătate prețul mondial al grâului e de 90 mii Lei vagonul.

In numărul nostru de Crăciun spuneam că prețul bucatelor în străinătate e cu mult mai urcat decât la noi. Până anul acesta, bucatele noastre, și în special grâu, aveau totdeauna un preț mai mare decât prețul mondial [adecă erau mai scumpe]. Dar acum s'a întors roata: bucatele noastre sunt cu mult sub prețul mondial. Spre pildă, un pricepător arătat în ziariu „Curentul” că în străinătate prețul grâului este de 90 mii Lei vagonul pe când la noi e abea 60 mii.

Față de scăderea grozavă

a prețului bucatelor, guvernul își spăla mâinile spunând că prețul bucatelor îl dictează străinătatea. Iată însă că fațele vin să spună că lucrurile nu stau tocmai așa. Pe piață mondială, bucatele sunt cu mult mai scumpe ca la noi. Dar bucatele noastre nu pot ajunge până acolo pentru că stau și azi fericate în taxe de export, în taxe grele de transport și alte greutăți care scumpesc exportul.

Totale țările agricole au luat măsuri pentru ușurarea crizei agricole, dar la noi ce s'a facut în privința aceasta?? Nimic.

Dreapta învățatură de credință și de viațuire creștină – și rătăcirile vremurilor noastre.

(Urmare).

Bisericele una au fost.

Dintr-un început Biserica a fost *una*, după cum una singură a fost învățatura mânăuioare, propovăduită de Hristos Domnul. Această Biserică a luat ființă în zia Cincizemii, prin botezul Duhului sfânt, care a fost trimis dela Tatăl, în chip de limbă de foc. Duhul sfânt, „Domnul de viață făcătorul, carele din Tatăl purcede... carele a grăit prin proroci”, a rămas în lume și în biserică Domnului, ca să ne învețe toate și să ne aducă aminte de toate căte a grăit nouă [Ioan 14, 26], să ne povătuască la tot adevărul și cele viitoare să ne vestească [Ioan 16, 13].

Așezământul Bisericii cîrnuite de Duhul sfânt este „Biserica Dumnezeului celui viu, stâlp și înțărire adevărului” [I. Tim. 3, 15]. Hristos este capul trupului, al Bisericii [Colos. 1, 18], și mădularul suntem noi toți, cari alcătuim un singur trup în Hristos [Rom. 12, 5], păzind unitatea Duhului întră legătura păcii.

Până în veacul al 5-lea d. Hr. Biserica, zidită pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Iisus Hristos [Ef. 2, 20] a păstrat unitatea Duhului. Si legătura păcii n'a fost atinsă decât de eretici, adică abateri singurative dela dreapta credință, pe cari Biserica le-a înfrânt, uneori cu grele lupte, dar rămânând totdeauna biruitoare și păstrând unitatea credinței.

La soborul ecumenic dela Halcedon, din oare cari obiceiuri și mai mult din pricina împrejurărilor politice, decât pe urma unei neînțelegeri asupra învățăturii de credință, s'a despărțit Biserica Armeană, de Biserica cea „una sfântă, sobornicească și apostolească”. Mai apoi, în aceeași veac și tot din cauze politice a rămas la o parte de trupul Bisericii mari, Biserica Georgiană, dar fără să rupă legătura de credință nici una nici cealaltă.

O ruptură dureroasă și pri-mediosă s'a făcut însă în veacul al 9-lea. Biserica papei dela Roma s'a rupt de Biserica ecumenică și creșinătatea s'a împărțit în două: în Biserică răsăriteană și apuseană, mai bine zis, în Biserica grecească, în frunte cu patriarhul dela Constantinopol și în Biserica română [latină], sub ascultarea papei dela Roma.

Credința religioasă și viața creștină a început de acum să se fărămîzeze. Biserica răsăriteană, cu patriarhile din Constantinopol, Antiohia, Alexandria și Ierusalim, au rămas statorică în credință veche, lămurită în cele 7 sinoade ecumenice.

Dar Biserica papistașă a căutat cu deadinsul anume osebiri, tot mai multe. Si prin înnoiri de tot felul a sporit deosebirile. Asifel a ajuns, în veacul al 16-lea, să înlocuiască *regula de credință* sobornicească prin puterea ce s'a dat papei, ca *singur* să hotărască și în cele ale credinței.

Această hotărâre a pecet-luit ruptura dintre Biserica răsăriteană și cea apuseană, a săpat tot mai adânc prăpastia de despărțire și n'a mai îngăduit o punte de apropiere. Mai mult. Înnoile de credință și de viațuire religioasă, cu mulțimea abuzurilor, venite pe urma lor, au dat pricina de despărțire în scaunul Bisericii apuseene. S'a despărțit de Biserica papei *Biserica anglicană*, din care a ieșit și Biserica americană apoi *Biserica protestantă*, cu împărțirile ei: *reformată, luterană, calvină, unitară...* și cu toată droaria de *secte*, cari au răsărit curând ca ciupercile după ploaie, și al căror număr acia de se poate să curat.

Pricina acestei fărămitări a creșinătății și păcatul din naștere a protestantismului, care nu vrea să mai cunoască alt izvor de credință decât *Biblia*, pe care o pună în mâna tuturor, cu dreptul de a o tălcui fiecare în felul său și după voia sa.

Ce însemneză aceasta, ca să lași omului dreptul de a și face el singur *legea sieși*, se vede din mulțimea sectelor, cari și în Germania au trecut peste numărul de 500, iar în America sunt și mai multe.

In fața catolicismului, care a dat toată puterea de cărmuire și de legiuire în mâna unui *singur om*, și în fața protestantismului, care lasă la *voia fiecăruia* să-si îngrijască singur de măntuirea suletului său, isgând Biserica din drepturile ei, să mărește și strălucoare *Biserica ortodoxă răsăriteavă, singura păstrătoare a descooperirii dumnezeuști dela Hristos*, fără amestec omenesc. Singură Biserica ortodoxă a păstrat în toată curătenia comoara moștenită dela Hristos și dela Apostoli, părind *depozitul*, lucrul cel încredințat ei, după cuvântul sfântului Pavel către Timotei [a. II. c. 6, 20] și prin soboarele ecumenice, depărtând glasurile deșarte, cele spurate, și vorbele cele potrivnice ale științei cei cu nume mincinos, cu care unii lăudându-se, într'u credință un rătăcit [v. 21]. Alături de *Scriptură*, Biserica ortodoxă păstrează *Sfânta Traditie*, ca izvoare curate și sfinte ale credinței celei drepte și s'a păzit de înnoiri și schimbări, măcar s'a

potrivit, în fiecare țară, după felul neamurilor, împrăștând și haina *nățională* de: Biserică ortodoxă română, grecească, bul-

gărească, sărbească, rusească și căte neamuri mai are Răsăritul îndepărtat.

(Continuare în numărul viitor).

Inaugurarea Tipografiei Oastea Domnului.

Duminecă, în 29 Decembrie, s'a făcut inaugurarea Tipografiei și Librăriei „Oastea Domnului”. A luat parte la această serbare un public foarte numeros din Sibiul, și câțiva prieteni sosiți din afară: I. P. Cuv. Sa părintele arhimandrit Policarp Morușca, starețul sf. Mănăstiri Hodoș-Bodrog, părintele I. Moța, redactorul foii „Liberitatea” dela Orăștie, scriitorul Lascarov Moldovan dela București, ca trimis al revistei „Fântâna Darurilor”. Au luat parte și mulți ostași: învățătorul I. Marin din Săsciori-Alba, cantorul N. Cimpoca din Sadu, ostașii Domnului din Sibiul și alții.

Slujba religioasă [sfeshtania] a fost făcută — în localul Tipografiei — din partea I. P. Cuv. Sale părintele arhim P. Morușca, asistat de protoionul E. Cioran și părintele Gh. Maior.

La sfârșitul slujbei, părintele arhimandrit a ținut o foarte frumoasă și mișcătoare cuvântare arătând însemnatatea acestei inaugurații; urând nouei lucrări izbândă de plină în slujba bisericii și a neamului.

Foarte frumos și interesant a vorbit părintele I. Moța, redactorul foilor *Libertatea* și *Foaia Interesantă* dela Orăștie, arătând cum Sibiul a fost și în trecut un oraș zâmbitor de foi poporale. De aici a răsărit și „Lumina Satelor”. Această foaie, cu duhul ei creșinesc se întregesc în chip foarte fericit cu foile naționale dela Orăștie. Cetății lor vor fi oameni întregi și români întregi.

Scriitorul Lascarov Moldo-

van a adus salutul prietenilor de credință dela revista „Fântâna Darurilor” (care trebuie să facă și ea în lumea intelectualilor ceeace a făcut Lumina Satelor în popor). O veche cunoștință sufletească ne leagă de acești prieteni [părintele Chiricuță, scriitorul I. Gr. Oprisan, scriitorul I. L. Moldovan] cari au ținut să ne onoreze serbarea cu un delegat.

Redactorul acestei foi — părintele Trifa — a ținut o cuvântare mânecând dela cuv. ap. Pavel: „Eu am sădit, Apollo a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească... pentru aceea nici cel ce a sădit aici este ceva, nici cel ce a udat, ci Dumnezeu care a făcut să crească [1 Cor. 3, 6—7]. Lucrarea aceasta este lucrarea lui Dumnezeu. Slăvit să fie numele Lui.

Mulțumește tuturor celor cari au ținut să ne onoreze și să ne încurageze cu prezența lor.

A urmat apoi o mică guvernare [firește, ca beutură s'a servit apă cristalină de izvor].

Tinem să aducem și din acest loc călduroasele noastre mulțumiri tuturor celor cari au ținut să vină în mijlocul nosiru. Mulțumim în special I. P. Cuv. Sale și iubitului nostru prieten, părintele arhim. P. Morușca, părintelui I. Moța dela Orăștie, scriitorului I. Lascarov Moldovan dela București și tuturor celor cari ne-au onorat cu prezența lor.

Si mai presus de toate mulțumim preabunului Dumnezeu că ne-a ajutat să facem lucrul acesta. Doamne al puterilor fi cu noi!

Ana Ilie Bistrițeanu, toți din com. Telega, jud. Prahova.

Cinstite părinte Trifa! Cu voia preaștefanului Dumnezeu eu umilit Lui și ostaș, Apostol V. Antioch, din com. Boteni, jud. Bacău, am atras în fronturile „Oastea Domnului Iisus” și pe următorii frați cu aceasta cerere:

„Bunule inițiator al „Oastei Domnului Iisus”, părinte Trifa, fi atât de bun și ne trece și pe noi în „Oastea Domnului Iisus” căci ne hotărâm — în această lume treckătoare numită: „Valea plângerii” — să luptăm pentru împărăția lui Dumnezeu și măntuirea sufletelor noastre, Dumnezeu să Vă învățăcească și să ne ajute și nouă precum și tuturor fraților și surorilor din „Oastea Domnului Iisus”.

Iordache Zaharie cu soția Maria și copilul Ion, Gheorghe Arsenie Brăcaș cu soția și soța mea Gherghina Brăcaș, orăbă de 26 ani și Ion Ilie, toți din com. Dospinești, sat Bijghir (Satu nou), jud. Bacău.

Din învățăturile și scierile Sfintilor Părinti

Sf. Ioan Gură de aur despre vremile și oamenii de azi.

Acum diavolul cugește lucruri mari, se bucură și se veseliște, iar îngeri cărora suntem incredințați spre pază, toți sunt rușinați și amărăți. Nimeni nu se întoarce la calea cea dreapta; toate ale noastre le consumăm fără vr'un folos, iară vouă vi se pare că noi aiurăm. Este timpul deci și acum de a chema de martor ceriu, că nimeni nu ascultă, și de a mărturisi stihile lumiei. „Auzi cerurile și asculta pământule” [Isaiia 1, 2], zice prorocul, „că Domnul a grăit”. Dați mâna de ajutor, deci, celor pierduți, voi cări niciodată nu v-ați lăsat în betii, voi căi sănătoși ajutați pe cei bolnavi, voi căi cei priveghiați, sprinjiți pe cei ieșiti din minți pe cei sminci. Nimeni, vă rog, să nu crute nimic pentru mantuirea prietenului, și certarea sau înfruntarea un singur tel să aibă: folosița lui. Când frigurile scutură pe cineva, chiar și slugile au datorie și dreptul de a-l stăpâni.

Să ne întoarcem din calea cea rătăciă, vă rog. Lupte zilnice, scufundări, mii de pierderi împrejurul nostru și mănia lui Dumnezeu din toate pările ne împresoară. Noi însă suntem pare că mulțumiți, și ne găsim liniștiți. Toți ne întindem mânile spre hrăpirea avutului altora, și nimeni spre ajutorarea lor; toți spre furtușag, și nimeni spre sprinjirea celui slab. Fiecare se silește acum să-și înmulțească averea și nimeni ca să ajute pe sărac. Fiecare aleargă spre a-și



grămadă bani peste bani, pentru care are cea mai mare grija. Nimeni însă nu se gândește la mantuirea sufletului său. Toți pare că au o singură groază: „nu cumva, și zici, să devinem săraci”. Dară ca să nu cadă în gheeană, nimeni nu tremură, nimeni nu se teme.

Toate acestea, iubililor, sunt vrednice de osândă, sunt vrednice de plâns, sunt vrednice de pără. Rana o văd adâncă, ne-

norocirea mare, și toate retele cele ce ne-au cucerit pe noi sunt nespuse de mari. „Cine va da capului meu apă”, zice, și ochilor mei izvoare de lacrami” [Ierem. 9, 1] ca să plâng? Să plângem iubililor, să plângem, să susținăm. Poate că vor fi unii din cei de față cări zic „ni vorbește de lacrami numai, de bocete întruna”. Nu a plâng, iubililor, este ceva rău, ci răul este de a face lucruri vrednice de plâns;

nu a se boci cineva este urios, ci de a face fapte vrednice de bocit; să nu fi pedepsit, și atunci nici eu nu voi plâng; să nu mori, și atunci nici eu nu voi putea jeli. Când trupul unui mort stă de față, tu voiești ca toți să jelească împreună cu tine, iară pe cei ce au plâng și crezi ca antipați jie: și un suflet pierdut zici ca să nu-l plângi? Dară nu pot fi părinte fără să lăcrămez, căci sunt părinte ce are dragoste părintească. Ascultați ce zice Pavel: „Fiii mei! pe care iarăși întru dureri v-am născut” [Gal. 4, 19]. Care mamă ce a născut a slobozit vre-o dată niște lacrami atât de amare ca Pavel? Nu așa jelește aceea pe hărbatul ei mori, nu așa jelește tatăl pe fiu, precum jelesc eu multimea a aceasta de păcăloși. Nu văd nici un pas spre bine, ci toate ale noastre îndrepăte spre zavistii și învinovățiri aduse aproapelui. Nimeni nu face vre-o faptă spre a placea lui Dumnezeu, ci numai spre a defăima pe alții.

Vai mie suflete — zice înținguindu-se prorocul — că a perdit cel credincios de pe pământ și cel ce face dreptate între oameni nu este [Miheia 7, 1–2]. „Se descoperă, omule, mănia lui Dumnezeu din ceru, peste toată păgânătatea și nedreptatea oamenilor” [Romani 1, 18]. „Dumnezeu arătat va veni, Dumnezeul nostru și nu va tăcea [psalm 49, 3], toc înaintea lui va arde și împrejurul lui vîfor foarte”. Ce scăpare vom avea? Unde vom găsi mantuire?? [Din Omilia 23 către Evrei].

Despre judecata cea din urmă.

Mare fericire va fi atunci
Scăpa-vom de ale lunii muncii
Domnul sfânt va veni îndată
Pe scaunul sfânt de judecată.

Și-i va judeca pe toți
Pe cei vii, și pe cei morți
După faptele din lume,
De-a fost: „rele” sau „bune”.

Va alege și-i Săi
Afără dintr-o ră
Ceice-n trupescă viață
Nu astăză 'a lume dulceașă
Cei ce 'n loc de beatură
Să adăpă din Scriptură
Domnul luă în răspândă
Și vecinie cu ei va fi
Domnul Isus îi va lăsa
Pe cei buni de-a dreapta Sa.
Zicându-le: 'vă dan voauă
O împărătie noastră

Că mi-ai slujit eu credință
Pe cale de poacăță
Și voi Mie mi-ai urmat
Și crucea o săi last.

— Ear celor de-a stânga Sa
Sentința le va striga:
Băstănușorii eșii
Acest loc săi lărașii

Năști primiți viață nouă
Focul ghenei vilă din voscă
În lume cătă și trăit
Mie de loc nu mi-ai slujit

In oastea Mea v'am chemat
Și voi nu măști ascultat.
Mergeti voi în chiv și val,
Iar dreptii cu Mine 'n rai.

Benianim Tint, ostaș în Oașa
Domnului, com Nandru,
jud. Hunedoara.

O nouă judecată a Domnului Isus Hristos.

Un jidău miliardar din America, cu numele Schneider, a făcut o propunere curioasă. El zice: «Toată lumea ne urăște pe noi, jidău, numai pentru judecata nedreaptă ce s'a adus lui Isus Hristos; e păcat să suferim noi, cei de azi osândă greșelii celor de atunci; de aceea propunem să se adune din nou un sinédru (sfatul și judecătoria lor cea mai mare de atunci), în care sfat să intre ca membri 25 membrii rabini, cunoscuți azi în toată lumea jidovească ca oameni drepti și să judece din nou tot «procesul» Domnului și să ne ridică ocara din lume. Așadară judecata nu vrea să o tie pentru a face dreptate Domnului, ci pentru a se pune ei bine cu creștinii, pentru a-și sterge ocara. Uită jidăul Schneider și ceice-i au primit propunerea, că Domnul a mers la judecata oamenilor pentru că a fost rânduit de sus, așa a fost prorocit, ca să cunoască lumea,

că Mesia a venit și că poporul ales a fost nevrednic de multe binefaceri către i-le-a facut lui Domnul. Si noi credem, că sinédriul lor, ar osând din nou la răstignire pe Domnul Isus Hristos, pentru că astfel ar urma, că Evreii trebuie să se facă creștini, recunoscându-l și ei de Fiul lui Dumnezeu, cel prorocit. Deci vor rămânea cu osândă, pe care «părinții» lor le-au pus-o în spate, când i-au strigat lui Pilat: săngele lui asupra noastră și asupra fiilor noștri!

Oastea noastră crește..

Preacucernice părinte Trifa! Cetățen și noi frumoasele și bunele cărti scoase de sfintința și și gazeta Lumina Sator, înderăzură darurii dela Dumnezeu, și băgând în seamă cunțele Măntuitorului care zice: priveghiați și vă rugăți căci nu știi ziua și casul în care fiul omului se va naște și noi într-o astăzi din Oastea Domnului:

Costachi Parfin și soția sa Sovaciuță, Gh. Parfin, Ion Neanțu, Gh. Procovanu, Ghiorghie Nastasă, Pitariu Toader, Ion Gafită, Costachi Andron și soția Mărioara Au. Eliana Ion Andochici, toți din com. Lerhezii, jud. Fălticeni, satu Buda.

În Oastea Domnului au mai intrat:

Din comuna Miersig, jud. Bihor: Ecaterina Vereș n. Curtu, Floarea Todorici n. Curtu, Ana Nau n. Albu, Maria Mărian n. Leucuță, Floarea Gligor n. Petrușan, văd. Maria Mărișoi n. Popa, văd. Eva Bețiu n. Leuca, Ana Mărian n. Ilisie, Maria Derbas n. Mărian, Maria Giulai n. Pantea, Ecaterina Budai n. Leuca, Ana Nan n. Pop, Ecaterina Dragoș n. Popa, Ana Plumbăș n. Mărian, văd. Maria Suciu n. Cotrău, Ecaterina Plumbăș n. Mărian.

In com. Cleova-Română.
On. Redecipe! In Oastea Domnului din comuna noastră Cleova-Română, jud. Caraș — condusă cu multă insuflare de preotimea locală — an intrat următoarele 59 persoane: Nicolae Stîngu, Maria Stîngu, Elena Stîngu, Maria Stîngu, Iosif Coadă, Ana Coadă, Nicolae Coadă, Vasile Percea, Ana Oproviță, George Ciubilă, Maria Ciubilă, Vlăduță Coadă, Elena Coadă, Ilia Brânzel, Ioan Flocu, Cătă Gâru, Maria Cotărău, Magdalena Dancea. (Va urma).

Din istoria Bisericii creștine.

Ce ne va spune istoria Bisericii creștine?

Din toată Sfânta Scriptură, dar mai ales din Sfintele Evangelii și din sfintele Cărți ale sf. Apostoli se desprinde planul ceresc și maref de a se zidi între oameni împărăția lui Dumnezeu.

Această împărăție însă nu e numai în cer. Greșesc foarle mult ceice cred așa. Împărăția lui Dumnezeu este și în cer și pe pământ, întocmai cum și El este și în cer și pe pământ. În împărăția cea din cer sunt toți îngeri, în frunte cu preașața, preacurata, binecuvântată și pururea Fecioara Maică a Domnului, apoi toți creștinii buni, cari bine au plăcut înaintea Domnului aici pe pământ. Sufletele lor pururea văd prea strălușia față a Domnului, se bucură nefuncțat și această bucurie le e atâtă de mare că nu și pot deslipi privirile dela dulceața cea nemăsurată de a căuta la mărire tronului ceresc și a celui mărit în Treime ce săde pe el, și la frumusețea cea nespusă a vieții celei fără de sfârșit. Spre acestea se dorește sufletul fiecărui creștin bun.

Dar la ea nu putem ajunge decât căutând și zidind împărăția lui Dumnezeu cea de pe pământ. Aici pe pământ trebuie să căuțăm și să facem voia lui Dumnezeu, așa cum o fac cei din împărăția cea cerească, „precum în cer așa și pe pământ” [Mat. 6, 10]. Oamenii aici trebuie să caute pacea, mila, dreptatea, credința, iubirea, nădejdea, bunăvoie, smerenie, — căci numai acolo unde toți oamenii fac acestea, numai acolo s-a făcut început împărăției lui Dumnezeu celei de pe pământ. Și aceasta ne chezeșuiește, că de bună seamă vom avea parte și de cea cerească.

Acest lucru l-au vrut oamenii totdeauna. Însă uneori l-au înțeles așa: „Să facem acestea mai întâi în inimă noastră, că așa vom fi vrednici de Domnul, și de ne vor vedea alții avându-le într-o noi și făcându-le se vor îndemna și ei a le face”. Și când au cugetat astfel au fost pe calea cea bună, căci așa ne spune și Domnul, că „iață împărăția lui Dumnezeu înălătruirea voastră este” [Luca 17, 21] și de aici trebuie să se întindă în afară, întâi în familie, apoi în comună, apoi în țară și în lumea largă. Dar au fost și vremuri, când nu erau lăsați în pace să lucreze pentru întemeierea acestei împărății dorite și așteptate. Si iarăși au venit vremuri, în care unii au înțeles într-un chip și alții în alt chip învățăturile Domnului, cele cari ne povătuiesc cum să sporic în lucrul Dom-



nului pentru zidirea împărăției Lui. Și au fost iarăși vremuri, când fiecare credea, că el nu trebuie să facă nimic din celele le cere Domnul, ci numai semenul lor, frațele lor. „Fă tu ce zice sf. evanghelie și apoi voi face și eu” sau „mai lasă, că eu mai am vreme”. Puteți înțelege dar, că oamenii n'au priceput și n'au făcut totdeauna la fel celele le-a poruncit Domnul și că în cale le-au ieșit multe ispite și li s'au pus multe piedeci. Acestea ni le scoate la iveală istoria Bisericii.

Istoria Bisericii creștine, adecă a acelui așezământ lăsat de Domnul să-i călăuzească bine pe oameni, ca să nu rătăcească după firea lor schimbăcioasă, ne va arăta cum au dus deci creștinii mai departe lucru Domnului pentru statornicia împărăției lui Dumnezeu pe pământ.

Când ne apucăm de acest lucru, gândul nostru se îndreaptă pentru ajutor la Domnul. Il rugăm fierbinte să ne dea putere și înțelegere să arătăm adevarul curat, lămurit, neprefăcut. În lume umblă multe istorii bisericești, dar prea adeseori făcute cu gând fățănic de a scoate din strămbătatea oamenilor, îspitiți de pofta lumești, „dreptate” și „adevăr” istoric. Noi ne vom feri de acest lucru.

Apoi, fiindcă și noi am fost și suntem creștini la loc potrivit ne vom opri să spunem ceva mai pe larg și „căte-ne-a făcut nouă Domnul” pentru mantuirea noastră a Românilor și căte-ne-au făcut oamenii — pentru că am jinut la legea Lui.

Și în sfârșit ne vom strădui să nu pierdem nici un prilej de a scoate multele feluri de învățături, pe cari ni le îmbie istoria, știut lucru fiind, că „dascălul cel mai priceput al vieții omenești de pe pământ este istoria”.

Așadară cu voia lui Dumnezeu deschidem și o școală, în care cetitorii noștri vor putea învăța istoria Bisericii ca o istorie a împărăției lui Dumnezeu pe pământ. Gh. Maior.

Un alt dar de 2000 de Lei

pentru Tipografia „Oastea Domnului”.

Domnul ne trimite din toate părțile ajutor și încurajare pentru lucrarea cea nouă în care am intrat cu Tipografia „Oastea Domnului”.

Cu prilejul inaugurării Tipografiei, am primit un dar de 2000 Lei. Ni-l-a adus Inalt Prea Cuv. Sa-părintele arhimandrit Policarp Moroșu, starețul sfintei Mănăstiri Hodoș-Bodrog. 1000 Lei din partea I. P. C. Sale, iar 1000 Lei din partea sfintei Mănăstiri.

Și pe lângă acest dar, părintele arhimandrit ne-a adus și bucuria de a-l avea în mijlocul nostru la slujba inaugurației...

ne-a adus și ajutor la redacția foii... ne-a adus dragostea ce ne-o poartă și i-o purtăm și noi ca unui prieten bun din zilele când împreună am pornit la drum această foie și am luptat ani de zile cu greutățile începutului.

Îți mulțumim și din acest loc, I. P. C. Părinte și iubite prietene, pentru ajutorul moral și material ce ni-l-a adus, și te rugăm să petreci sufletește și mai departe în mijlocul nostru celor cari te iubim.

Am mai primit și alte donații pe care le vom publica în foia „Oastea Domnului”.

Ce profetește dl Ford.

Domnul Ford s'a apucat de profecii. Și le crede bune și că se vor împlini.

Ei spune, că veacul nostru e veacul mașinilor. Mașinile se vor tot perfecționa, așa că nu peste mult omul nu trebuie să lucre nimic nu va mai avea lipsă de slugi, de lucrători, ci va apăsa doar pe un nastur și mașinile îi vor face tot ce poate. Așa plugarul, așa meseriașul, așa nevasta la bucătărie, așa omul învățăt Mașina, zice el, va schimba și viața plugarilor. El nu vor mai putea lucra petește de moșie, ci trebuie să sloboadă moșia din mână și din ele cineva să facă moșii mari sătești, căci numai așa se vor putea lucra ușor cu mașini. Dupăce toate acestea se vor împlini, omul poate pură grije de trupul lui, de sănătatea lui și cu mașinile se va ajunge să de depare, că vor curăță trupul omului pe dinăuntru, cum curăță hornarul hoarnele, și dl Ford e fericit de așa viitor strălucit.

Li râde burta mai mult gândindu-se la miliardele ce le va căști la cu fabricarea mașinilor. Dar nu vrea să vadă, că astăză milioane și milioane de lucrători murind de foame.

Să vă dăm o pildă. Am văzut un film din America. Ne arăta cum se face acolo plugaria. Și am văzut 7 mașini de cules cucuruzul, conduse de 7 oameni. Aceste mașini într'o zi culeg 500 jugăre de cucuruz.

Taie tuleii dela pământ, îi ridică, rupe rodul și îl sfârmește acolo pe loc, în ea, adună deoparte cocienii și în aceeași vreme măruntăște pentru nutrețul vitelor tuleii și frunzele; când e plină, pleacă la hambar și singură se descurcă; omul, mașinistul, numai schimbă niște mâneră. Socotiți acum, căci oamenii ar fi avut de lucru, numai la culesul celor 500 jugăre de cucuruz? După această socoteală veți înțelege fericirea cu care ne îmbată dl Ford, când profetește ce ne așteaptă.

Omul nu va lucra, dar nici nu va avea ce mânca, și va dormi să lucre și nu va avea unde. Astăză vor aduce mașinile; acești bălauri de fier ne vor suge tot săngele.

Știri economice.

Cât vin și câtă bere se produce la noi în față. La noi în față se produce anual 70 milioane vedre [ferii] de vin și 7 milioane ferii de bere. Din vinurile de ses se fabrică însă foarte mult spirit. Toate beuturile au căutare de oarece an de an se bea tot mai mult.

Se monopolizează pescuitul. Statul vrea să comercializeze și pescuitul din Marea Neagră. De aceea înce să întemeieze cooperative de pescari, singurele căror le va da dreptul de a pescui. Ce vor face însă pescarii săraci? Robi iefini la cooperative.

Preful bucatelor la Brăila. Cucuruzul uscat 36 mii Lei vagonal, orzul, 34 mii Lei, fasolea 130 mii Lei, grâu 75 mii Lei, săcara 60 mii Lei. Cu maja: cucuruzul 330 Lei, orzul cu 325 Lei,

ovăsul cu 360 Lei, grâu bun cu 730 Lei.

Fără lucru. În Orade sunt 4000 de lucrători, cari negăsind de lucru, sună să-si anine foamea cu mila orașului. Primaia de acolo a făcut rost de un milion Lei, ca să le vie în ajutor cu mâncare și ceva lenne. Triste zile am săjuns!

La Timișoara încă sunt căteva mii de lucrători fără lucru. Zilele trecute au făcut mare tărăboiu în fața primăriei, cerând multe ceilea.

Sau găsit izvoară nouă de petrol. În țara Columbia din America s'au descoperit izvoare mari de fieruri. Lumea crede, că preul gazului va scădea și urma acestor descoperiri nouă.

Pactul Kellogg și evanghelia.

Ce bucurie a răsunat în lumea largă, când s'a făcut învoială, numită pactul Kellogg, prin care națiile osândeau răboiu și se legau să nu se mai bată, ci să alerge la Liga Națiunilor pentru dreptate.

Inainte însă cu trei zile de a intra în vigoare, așteptând de a avea putere pactul, a izbucnit răboiu între Ruși și Chinezi. Ce a putut face Societatea Națiunilor? Nimic. Deci ce preț are un pact? Un biet petec de hârtie, pentru care să cheltui foarte mult și care n'are nici o putere.

Și de ce? Pentru că e o pace din afară.

Domnii miniștri și depuțați și puizeria de advocacy puteau să-i lucrul acesta dinainte, de ar fi ceea ce luate aminte Sf. Scriptură. Ar fi înțeles, că pacea se lucrează altfel, se lucrează de Domnul în inima oamenilor prin școli, prin biserici, prin gazeze, prin cuvântările în numele

Dominului, iar nu prin minciuna politică.

"Liga Națiunilor" — zice Sundar Singh — nu poate să facă pentru pace nimic atât timp cât nu este o Ligă a inimilor — iar această Ligă nu este cu putință cătă vreme inimile nu sunt predate Aceluia care este Stăpânul lor".

"Pactul" trebuie mai întâi făcut în inima fiecărui om și a fiecărui popor, alcum lucrurile se petrec exact cum e în chipul de mai jos, cu o mână popoarele îscălesc pactul, iar în ceea ce în cujul și pusca. Ce valoarea de "pace" poate avea un astfel de "pact"?

Pacea lumii și înfrâptirea popoarelor este o vorbă goală până când, oamenii și popoarele nu se vor aprobia de Celce să aibă de la batjocoră ale produselor agricole nu acopăr nici măcar cheltuielile avute cu muncile agricole.

In jurul crizei agricole-financiare

O statistică grozavă: pământul țărănilor e împovărat cu o datorie de 3000 Lei la hecitar; 32 de miliarde cu totul — se cere un „moratoriu agricol”.

Despre criza agricolă-financiară se scriu multe și se vorbește mult. Un lucru îl spun toți pricepătorii: criza bântuie acum cu furie nu numai în lumea industrială și comercială, ci ea a pătruns și în lumea plăgarilor. Țărăniminea a ajuns în fața unui adevărat dezastru. Țărănuil nu și poate valoriza produsele sale agricole. Prejurile de batjocoră ale produselor agricole nu acopăr nici măcar cheltuielile avute cu muncile agricole.

Urmarea este că țărăniminea să înglodat și se înglobează mereu în datori, iar de altă parte cametele cele mari sporesc și mai mult greutatea.

Un pricepător a făcut o statistică grozavă: pământul țărănilor e împovărat azi cu o datorie de 3000 Lei la hecitar ceea ce face peste toată țara 32 miliarde Lei. Adecă plugarii sunt azi împovărați cu o datorie de peste 30 miliarde Lei.

Față de această stare grozavă, unii pricepători spun: plugarii ar trebui să li se dea negreșit o păsuire a datoriilor

ce le au măcar pe un timp de 6 luni, iar cametele să scădă la 10-12. Acest lucru să ar chima „moratoriu agricol” și el ar trebui să se dea și țărănilor după ce și pentru lumea comercială și industrială, guvernele au făcut diferite usurări. Si țărăniminea ar trebui ajutată cu un „moratoriu”.

Să mai spun pricepătorii că acest lucru n'ar însemna nici o primejdie și temere pentru creditori după recolta dintr'un singur an a țărănimiei face suma de 60 miliarde Lei. Prin urmare țărănuil nu e insolvent, are însă și el lipsă de o păsuire până ce va putea să-și valorizeze produsele.

Propunerea e bună și ea trebuie discutată. Cu durere însă trebuie să o spunem că cărmintorii nu și prea bat capul cu astfel de lucruri.

Acum de sărbători, spre pildă, dl guvern a studiat „Statutele voivincilor” și le-a aprobat în loc să se ocupe de năcăzuirea bietului popor. La ordinea zilei este tot ticăloasa politică de partid.

Un cuvânt al Reginei Maria.

Foaia nemțescă «Neue Freie Presse» din Viena scrie următoarele cuvinte ale M. S. Reginei Maria a României:

«Partidele din Țara Românească au căutat să mă căștige fiecare de partea sa. Dar să știe, că nici unul nu face prin aceasta vre-un bine nici țării, nici mie. Eu vreau să-mi păstreze locul meu neschimbă, și locul meu acesta și în afară de punctele de vedere și de luptele politice de partid. Toate partidele se însășă dacă cred, că mă pot cucerii pentru vreunul dintre ele. Să nu se simtă jignită nici un partid de cuvintele mele, intocmai cum nu mă simt eu jignită de cele spuse de ele. Un lucru însă doresc: Partidele să nu-mi schimbosească chipul meu sătatesc în ochii poporului, să nu mă arate altfel decât sunt. Căci atunci nu e dreptul meu să mă apăr împotriva unor încercări de felul acesta?»

Așa dar și M. S. Regina Maria se plânge împotriva ne-sociotiei politicii de partid, care dărămă și necinstește totul în țară! Împotriva acestei politici a fost totdeauna și foia noastră. Si va mai fi!

Ce spune un scriitor despre Calendarul folii „Lumina Satelor”.

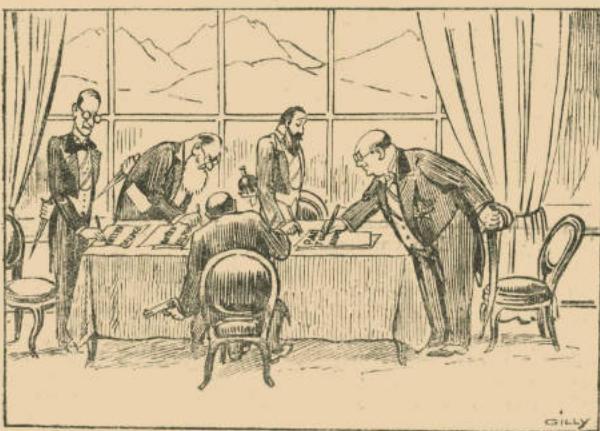
Cunoscutul scriitor, I. Gr. Oprîsan, scrie un articol mai lung și foarte elogios despre Calendarul folii Lumina Satelor.

De obicei, — scrie între altele dl Oprîsan — la noi, călendarele se tipăresc exclusiv în vederea comercializării. Rare ori întâlnăști o lucrare de întocmire serioasă să corespundă rostului adverat al unui calendar.

Mărturism că de puține ori am dat peste un calendar mai bine rostit ca acel pe care-l alcătuște, în fiecare an, „Lumina Satelor” dela Sibiu. Dela prima vedere, ai în față un gând călăuzitor suprem: în bogăția de informații de tot felul regăsim la fiecare pas grija de sufletul cititorului. Nu cunosc un mai mare meșter de a ne călăuzi prin lume arătându-ne într-un chip, cu desăvârsire plăcut, pe Dumnezeu la lucru, decât pe alcătitorul acestui calendar care nu e altul de cătă părintele Iosif Trifa.

Calendarul folii „Lumina Satelor” nu e numai un Calendar trecător, ci o carte ce rămâne. Ceice n'au încă acest Calendar să și-l comandeze.

Calendarul de masă costă 20 Lei iar cel de părete 5 Lei.



Înoiți-vă îndată abonamentul la foaie!

În numărul de Crăciun am pus mandate poștale pentru înoiarea abonamentului.

Foile noastre reorganizate, au următorul abonament:

„Lumina Satelor”, singură, are tot abonamentul din anul trecut: 180 Lei pe un an, 90 Lei pe 6 luni și 50 Lei pe 3 luni.

Suplimentul singur, așteptat „Oastea Domnului” numai singură: 120 Lei pe un an, 60 Lei pe 6 luni și 50 Lei pe 3 luni.

„Lumina Satelor” împreună cu suplimentul, așteptat ambele foi la un loc: pe un an 280 Lei, pe 6 luni 140 Lei, pe 3 luni 85 Lei.

Ceice vreau să țină foile, să trimită îndată abonamentul, căci noi ne ținem de regula din anii trecuți: sistăm foile celor cari nu și înoiesc abonamentul. Înoiți-vă deci fără zăbavă abonamentul ca să n'aveți neplăceri cu sistarea foilor.

A fost sărbătorit. Înalt Preasfințitul și Preafericitul Patriarh Miron al României a împlinit 10 ani de când s'a suiat pe scaunul de mitropolit-primătul dela București. A fost sărbătorit frumos. Primăria capitalei i-a făcut dar un loc de casă și grădină, unde va vrea să-și aleagă în București. — Ii dorim și noi anii mulți spre binele bisericii și al țării și în aceeași vreme să cerem bine-cuvântare asupra tuturor cetitorilor noștri.

Caz de moarte. Comitetul scolar și corpul didactic al Școalei normale „Andrei Șaguna” din Sibiu, cu durere anunță că regretatul preot Aurel Popoviciu după un serviciu de 19 ani ca profesor la această școală, a început din viață Marți în 24 Decembrie 1929.

Inmormântarea a avut loc Joi în 26 Decembrie a.c., în comuna Ruși, județul Hunedoara. Dumnezeu să-l odihnească în pace!